

o do-
tožbe
svoje
ustili
ja je
r na
ol m
onek
tore
tele
ti m
bi s
udeg
ajdite
vrnil
zgag
ljenj
ogenj
stip.

trgovca, uradnik. kmet? Ti bodeš pa lahko do-
ma za petjo sedel in plačeval ogromne svote
davka, katere ti jih bode pop naložili! In v
drugih kmetijskih občinah? Tam pa že itak tudi
danes fajmošter in njegova kuharica komandirata
in kar te dva sama ne bosta zamogla, jima
bode pa hlapec pomagal!! Saj je rekel
Kristus, dajte Bogu kar je božjega in cesarju
je cesarjevega! Mislim da sem ti dovolj po-
vedal, in če si te niso še danes oči odprle, od-
prle se ti bodo, ko te pop z kolum po glavi
vdari! — Pa saj si radikalni Slovenec in vse
ti bode še prav prišlo! Saj pošiljaš pridno
pristne slovenske pope v kranjski ljudski pa-
rlament in skakaš sam, kakor zajec v zanjko,
vsled tega ti mora pop vrat zaviti! — S tem
so Jesenice rešene, capito pane dr. Pegan?
Amen.

Nova vinska postava v raz- merju z ogrskimi in ino- zemskimi vini.

Vsled naročila vinorejskega odseka je skle-
nil osrednji odbor c. kr. štajerske kmetijske
družbe v svoji seji 3. septembra 1908, da bo
skušal izposlovati pri c. kr. poljedelskem mi-
niststvu, da bo avstrijska vlada napotila ogrsko,
da se ustvari nova vinska postava na Ogrskem.
Kakor znano, je obljubila pri nagodbenih poga-
janjih ogrska vlada avstrijski, da bo na Ogrskem
ustvarila enako vinsko postavu, kakor jo ima
sedaj Avstrija. Nagodba velja sedaj že eno leto,
a ničesar ni čuti, da se je na Ogrskem uvedla
kaka nova vinska postava. Ogrska ima s tem
veliko korist in vinorodne avstrijske dežele v
primeri z Ogrsko veliko škodo, ker je na Ogr-
skem dovoljeno alkoholiziranje in slajenje vina
(torej krščenje na veliko), kar povzroči, da se
na veliko izdelujejo cena vina, ki škodijo našim
domačim, pristnim štajerskim vinom pri ceni.
Ta konkurenca se pri nas zelo hudo občuti in
je vzrok, da dobivamo za vina iz leta 1908
tako slabe cene. Za prihodnja leta pa se lahko
do zlo odpravi samo na ta način, da si ustvari
Ogrska kakor hitro je mogoče enako postavu,
kar je po svoji obljubi tako ali tako primorana.
Treba jo je pač odločno spomniti njene obljube.

To se mora tem hitreje izvršiti in je tem
bolj potrebno, ker morajo smatrati avstrijski
vinorejci novo vinsko postavu za nepravilno ka-
zen, ker morajo avstrijski vinorejci trpeti, da
škoduje Ogrska s svojim ponarejenim in zato
cenim vinom njihovem pristnemu, ne zmešanemu
pridelku. Odlični pravoslovci je rekel v nekem
časopisu, da je popolnoma jasno, da morajo iz
inozemstva vpisana vina imeti potrdilo od dr-
žavnega poskuševališča izvozne dežele in da se
ne morejo prej rabiti, dokler ni kako avstrijsko
ali deželno preizkuševališče preiskalo, ali so res
pristana ali ne. Tako ravnanje bi bilo primerno
določbam nove vinske postave in zato bi bilo
nujno potrebno, da se dostavi k vinski postavi
potom odredbe taka določba. Nastavljeni državni
kletarski nadzorniki lahko že danes pазijo na
ogrska vina in naj, če imajo dvome o pristnosti
uvoženega vina, takoj določijo, da se klet, v ka-
teri so vložena, zapre, dokler se vsa stvar ne
razjasni. Z ozirom na res slab položaj, v katerega
pridejo naši poštene vinorejci po umazani kon-
kurenci alkoholiziranih in če treba, tudi posla-
jenih ogrskih vin, je osrednji odbor razun uloge,
ki jo je kakor smo zgore omenili, poslal c. kr.
poljedelskemu ministrstvu, naprosil tudi c. kr.
namestnijo, naj primerno pouči državne kletar-
ske nadzornike, kako naj ravnavajo z uvažanimi
ogorskimi vini in naj jim naroči, da morajo na
vina, ki se uvažajo k nam iz Ogrske, posebno
strogo paziti.

Novice.

Pozor! Že opetovano smo naglašali, da
ni poslali ne denar ne dopise na osebne naslove
tega ali onega člana uredništva ali uprave. Vsak
dopis, sploh vse, kar se tiče vsebine lista, po-
slati je na „uredništvo „Štajerca“ v
Ptuj. Vsi denarji, naj si bodejo v ta ali oni
namen, pa se morajo pošiljati izključno na

naslov „upravnništvo „Štajerca“ v
Ptuj. Naši odjemalci naj se tega zanesljivo
držijo, kajti drugače nam delajo veliko več dela
in mnogo sitnosti!

Kmetje, organizujte se! V listu „Praktischer
Landwirt“ čitamo: „Prava stanovska zavednost
in prava stanovska čast morata kmetu v srcu in
čustvu ležati; tako bode vso zanikernost izpoznal,
s katero se deluje dandanes proti kmetu. Naj
se nam danes nikar ne pride z opombo: ja, vi
tudi ne morete sami visoke cene napraviti! Mi
odgovorimo na to: Ne, mi tega ne moremo in
sploh nečemo visokih cen. Ali mi zamoremo,
ako smo od okraja do okraja združeni, veliko
napraviti. Mi lahko dosežemo, da se naši pri-
delki ne bodejo več pod tisto svoto prodajali,
katero nas same stanejo. To je važna stvar,
eksistenčno vprašanje. In ako hočemo to doseči,
potem moramo biti tesno, bratovsko in zvesto
združeni. Stanovska zavednost, edinstvo in krepka
misel nam morajo dati moč, da napravimo tisti
korak k samopomoči, ki je v svrhu zasigurnjenja
naše eksistence potreben. Predvsem se mora
vstvariti postavu, v kateri se bode napravilo
primerne cene kmetijskih pridelkov stroškom iz-
delovanja in v kateri se bode za posamezne
najmanjše cene določilo. Vse se združuje proti
kmetom in vse hoče obogatiti na troške kme-
tov. Zakaj bi se torej tudi kmeti ne združevali?
Kmetje so pač premalo ponosni na svoj stan
ki je največji činitelj v državi. Napaka je tudi
slaba šolska izobrazba. Tudi napram vladi se
morajo kmetje energično pokazati. Čitati mo-
ramo tudi take liste, ki so kmetom in njih go-
spodarstvu v korist. Položaj kmetov gotovo ni
rožnati. Mi kmetje smo le krušni
sužnji države. Da postane bolje, se mora-
mo tedaj tudi organizirati, mi moramo postati
po celi državi veriga, v kateri ne sme manjkati
členka. Potem pa, edino potem, bomo močni
in krepki in bomo svojim izkoriščevalcem od-
ločno povedali, da kmet ni igrača. — Tako
piše zavedni nemški kmet in mi podpisemo čla-
nek z obema rokama. Ali pri nas na Slovenskem
se lovi kmet na limanice raznih „organizacij“,
ki so baje „kmetске“, ki pa v resnici zasledu-
jejo edino politične cilje političnih strank. Edina
res kmetška stranka je naša, napredna stranka!

**Občine izdelujejo zdaj večinoma letne ra-
čune.** V marsikateri občini je precej umazanosti.
Priporočali bi torej svojim somišljenikom, da
pregledajo te račune natančneje nego doslej.
Preteklo leto nam je dokazalo, da je v marsi-
kateri prvaški občini grozovito gospodarstvo.
Temu mora biti konec. Priporočamo še enkrat
vpogled. To ne gre, da bi se s tujim, javnim
denarjem posamezniki mastili. Tedaj — pozor!

Učitelji so stan, s katerim se javnost jako
veliko peča. To je tudi umevno, kajti ljudska
šola je edino izobraževališče naroda in zato sta
šola in učiteljstvo zelo važna. Takšno je bilo
naše mnenje in sploh mnenje vseh naprednjakov
že od nekdaj. Mi gotovo tudi nimamo ničesar
proti temu, da ima učiteljstvo na eni strani
svoje lastno politično prepričanje in da se na
drugi strani z vsemi postavnimi sredstvi bori za
zboljšanje svojega gmotnega položaja. Pri temu
se nam pa le to čudno zdi, kar vidimo z ozirom
na razliko učiteljstva v posameznih deželah. Na
spodnjem Štajerskem je učiteljstvo v pretežni
večini v taboru „narodne“, torej liberalne stranke.
Vkljub temu so učitelji v ptujskem okraju pri
zadnjih državnoborskih volitvah delovali proti
oficielnemu kandidatu „narodne“ stranke in za
klerikalno-prvaškega hofrata Ploja. Na spodnjem
Štajerskem so učitelji žalibog politično najbolj
demoralizirani, ker so politično fanatični, ker
jim je vsako sredstvo in tudi najbolj umazano,
dobro došlo in ker trpe v svoji sredi propale
elemente. Na Kranjskem so učitelji bili istotako
določa leta pravi privesek liberalne stranke. Ali
letos so izstopili in so postali — socialni de-
mokrati. Radovedni smo, če bodejo tej stranki
zvesti ostali. Edino na Ogrskem so učitelji
resnično napredni. Sicer se najde med njimi
tudi par izdajce, ki spreminjajo svojo barvo kakor
kameleon. Ali v splošnem so koroški učitelji
vsega spoštovanja vredni, pravi pionirji narod-
nostnega miru in pametnega gospodarskega
dela. Zakaj to pripovedujemo? Edino zato,
ker bodejo vsake prihodnje volitve sprožile zopet

učiteljsko vprašanje. Hočemo torej enkrat od-
ločno svoje napredno stališče naglašati: 1. Mi
smo in ostanemo zvesti prijatelji in zaščitniki
šole ter učiteljstva. 2. Ali vsakega učitelja, ki
zanemarija svojo dolžnost, ali ki zlorablja svoj
poklic v namene, ki so ljudstvu sovražni, bo-
demo napadali. Za take slabe učitelje, ki so v
sramoto celému stanu, veljalo bode odslej geslo:
Zob za zob!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Dvojčka dr. Ploj in dr. Jurtela sta odpove-
dala vse klerikalne slovenske časnike in si na-
ročila edino liberalne. Hmhmm! „Katoličanstvo“
je bilo nekdaj fraza, ki je vzdrževala hofrata
Ploja na političnem površju. Spominjamo se še
časov, ko je Ploj z vso vneto, čeprav v naj-
slabši slovenščini, priporočal čitanje klerikalno-
slovenskih časopisov. Spominjamo se tudi še
zadnjih državnoborskih volitev, v katerih se je
za Ploja prirejalo po ptujskem okraju procesije
in v katerih je pridigovalo stotero politikujočih
duhovnikov, da je Ploj pravcati svetnik. Samo
zlati žarki okoli glave so mu še manjkali. . .
In zdaj? Zdaj sta izstopila Ploj in njegov poli-
tični kurator dr. Jurtela iz „edino izveličevalne
katoliške“ stranke. Nič več nočeta čitati „Fih-
pos“ ali „Stražo“. Nič več, nič več! Le sem z
liberalnimi listi! . . . Kako se časi spreminjajo!
Ploj — brezverec! Jurtela — brezverec! Poli-
tikujoči duhovni so vendar tisočkrat ponavljali,
da ne pride v nebesa, kdor ne čita „Fihpos“. Torej
sta potemtakem tudi Ploj in Jurtela iz-
gubila večno radost v nebesih. V vicah ali v
peklu se bosta pokorila, da sta odpovedala „Fih-
pos“. Hmhmm!

Učiteljem višje plače! To je geslo, s kate-
rim barantajo celjski „narodnjaki“ in se pri-
pravljajo na deželnozbornske volitve. Mi moramo
k tej stvari nekaj opazk omeniti. Prvič omenimo
to, da celjski „narodnjaki“ sploh nimajo nobene
moči v javnosti in da so vse njih obljube le
pesek v oči. Učiteljem se bodejo ali pa se ne
bodejo plače zvišale in to z željo ali pa proti
želji „narodne stranke“, ki je zdaj sploh armada
brez generala, ker ji je dr. Kukovec ušel. Dru-
gič pa omenimo to-le: Letos je vladala po spod-
njem Štajerskem velikanska suša in lahko tr-
dimo, da je imela najžalostnejše posledice za
slovenske kmete. Mi torej res ne razumemo,
kako se more ravno zdaj pri nas o zvišanju
učiteljskih plač govoriti; ravno zdaj, ko kriči
kmetška deca po kruhu. Res je, da učitelji niso
posebno imenitno plačani; ali ravno tako res
je, da ne umirajo od lakote. Kmetu pomagati
je na vsak način bolj važno vprašanje nego
učiteljem plače zvišavati. Kar se nas naprednjake
tiče, nimamo res nobenega vzroka, navduševati
se za prvaško učiteljstvo. Ne, dokler bode to
učiteljstvo smatralo za svoj poklic, razširjevati
najgršo narodnjaško gonjo in protipostavni boj-
kot, toliko časa nismo prijatelji. In mi vemo,
da tudi „narodni stranki“ ni resno z njenim
klicom, da bode učiteljem plače zvišala. Ne, ne,
— zato se tej dohtarski stranci ne gre. Gre
se ji le za to, da bi z učitelji pridobila četo
brezobzirnih agitatorjev in hujskačev. Ali mi
pravimo: vsak učitelj pride na prapran-
je, kdor bode pozabil na svoj stan in kršil to,
kar mu velewa ta stan. Mi se borimo odločno
za ljudstvo in proti fanatični gonji, pa naj ta
izvira iz kateregakoli stanu ali tabora.

Dr. Vekoslav Kukovec se je preselil iz Celja.
Pravijo, da je odpotoval „iz zdravstvenih vzrokov“
z družino vred v Trst. Mi sicer Kukovecovo bo-
lezen ne poznamo, ali zdi se nam znana. Kaj
ko bi ne bila telesna? . . . Vbogi dr. Kukovec!
Ti nehvaležni Slovenci so te zapustili in zato si
jim obrnil tudi ti hrbet. V Trst si šel, v vroči
Trst. Pazi, pane Kukovec, da tam ne zabrežeš
v stare tvoje panslaviistične napake, kajti dru-
gače bi te znala huda tržaška burja tudi od
tam pregnati. . . . Kakor znano, je bil dr. Ve-
koslav Kukovec glavno orodje Vekoslava Spin-
dlerja. Ta dva Vekoslavčka sta si tudi ustano-
vila „narodno stranko“ in mislila z njo vse
Nemce, vse naprednjake in celo vse prvaške
klerikalce kar žive pohrustati. Dr. Kukovec je
pač mislil, da postane kar čez noč diktator ali
vsaj vrhovni general vseh Slovencev na spodnjem
Štajerskem. Mislil je, da bode pridobil na časti
in slavi ter morda tudi na denarju. Pa ni šlo!

Ne, grešni, nevaležni svet se ni hotel vkloniti zapovedujočim nazorom dr. Vekoslava. Zato je zapustil Celje, mesto svoje slave, in odptoval; bogve, kaj vse je bilo temu vzrok... Adijo, dr. Kukovec! Podgane zapuščajo potapljalajo se ladjo narodne stranke...

„Narodni dnevnik“ izhaja od novega leta sem v Celju. Mnogo kalinov se na te najnovejše prvaške limanice še ni ujelo. Mislimo tudi, da ima naše ljudstvo prezdravo pamet, da bi svoje krvavo prisluzene krajerjane metalo v tako že naprej bankerotno podjetje. Slovenski kmet naj bode naročnik dnevnika! Ja, vraga, ali ne veste, koliko plačuje in oddaja ta slovenski kmet? Ali ne veste, da ima dandanes vsak pisec večje dohodke nego kmet? Ali ne veste, da mora kmet čez 60% svojih dohodkov na davkih plačati? Ali ne veste, da kmet dostikrat niti toliko denarja nima, da bi si tobak za pipo kupil? In od tega vbogega kmeta še zahtevate, da naj bode naročnik prvaškega dnevnika, to se pravi, da naj vsako leto plačuje 25 kron edino v ta namen, da se sme ponašati par prvaških odvetnikov in propalih študentov s to pisarijo?... Res veliko, prokleto veliko zahtevajo slovenski prvaki od slovenskih kmetov. Najprve mu slečejo za „narodno stvar“ suknjo; potem mu vzame „slovenski“ odvetnik za bogve kakšno neumnost klobuk; potem pa zahtevajo od njega za „obmejne Slovence“ svitke kronice; nadalje naj plačuje v njih izobraževalna, bralna, pevska, tamburaška in kmetska društva. Nadalje naj nabira in daruje za „narodni sklad“, za Ciril- in Metodovo družbo, za spomenik v Ljubljani ustreljenih in bogve za kaj vse še. In končno, ko stoji slovenski kmet že nag v sami srajci pred temi slovenskimi prvaki, zahtevajo od njega, da naj si proda še zadnjo srjaco, da zamore plačati naročnino za „Narodni dnevnik“... Prijatelje in sovražnike kličemo na pričo, če ni tako. In nadalje: kaj pa ima slovenski kmet od tega dnevnika? Mi celo trdimo, da kmet kakor obrtnik in delavec dostikrat niti časa nimajo, da bi čitali dnevnik. Od ranega jutra do pozne noči morajo delati, ne pa račune podpisavati in denar kasirati. In ko bi imel kmet že denarja in časa dovolj, da bi si držal dnevnik, no, potem bi si moral držati takšni list, ki mu sporoči stanje sejmov, tržnih cen, sploh gospodarsko koristno vsebino. Ali kaj naj rečimo kmet z dnevnikom, katerega cela vsebina ni drugega nego brezvestna gonja proti nemškemu sosedu? „Narodni dnevnik“ se briga zato, v katerem jeziku naj ta ali oni uradnik dopisuje, briga se za svetovno-važne napise na straniščih, briga se za narodnjaške malenkosti in otročarije, — gospodarska bodočnost pa mu je — nič! In še nekaj treba opomniti. Nekateri slovenski listi so prinesli vest, da je „Narodni dnevnik“ edino za prihodnje deželnozborske volitve ustanovljen in da bode po končanih volitvah izginil. In ta vest se nam ne zdi povsem neutemeljena, ker za izdajo dnevnika treba denarja in odjemalcev. „Narodni dnevnik“ pa nima denarja, — kajti od kje naj bi ga bil vzel? Prvaški dohtorčki so na jeziku sicer zelo „narodni“, ali v denarni mošnji ne. In prvaški denarni zavodi so večinoma v takih zadregah, da ne morejo dosti denarja darovati. Odjemalcev pa „Narodni dnevnik“ tudi nima in ne more imeti. In tudi dobil jih ne bode, kajti ljudstvo je z vsakim dnevom bolj pametno in bolj previdno... Tako stoji stvar. In zato smo radovedni, kdaj bode zastokal Spindler na razvalinah svojega dnevnika žalostno besede: Sic transit gloria mundi...

V dravski dolini se giblje prvaško divjaštvo vedno očitneje in treba bode s to gospodo enkrat pošteno obračunati. Pred kratkem so priredili v Vuzenicah shod, seveda v Mravlakovi krčmi. Sklicatelj je bil itak znani Pahernik v družbi z nekaterimi prvaškimi študentki, ki bi pač bolje storili, da bi se držali šolskih knjig. Iz Vuzenic samih je prišlo na ta shod sicer le kakih 8 ali 9 kmetov; prvaki pa so si znali pomagati in so privlekli udeležnike iz Vohreda in drugih krajev. S temi tujimi kulisami podobnimi reveži so napravili prvaki shod. Po shodu se je vršil „teater“; pravzaprav je bil tudi shod samo „teater“; torej dva prizora. In po „teatru“ je prišel ples. Medtem je prišlo tudi nekaj nemških mladeničev, ki so se hoteli razveseliti na plesu. Zapeli so v svojo zabavo tudi neko ne-

dolžno pesnico. Komaj so to storili, ko že zagrmí cela tolpa prvaških nahujskancev proti njim. Tulili so: „Vas je le 6, nas pa 200.“ Pač korajžno, ako napada 200 oseb 6 mladeničev. Nemški mladeniči so tudi zapustili krčmo in si mislili: s takimi divjaki se pametni človek ne bode zabaval. Eden najbolj glasnih je bil seveda znani, od slabe strani znani kaplan Banič. To človeče je že davno pozabilo, kako se mora duhovnik obnašati. Navadilo se je šeg, kakor jih imajo pijani vaški fantje. Zato ni čuda, da je kaplana nesreča zadela in da je zdrsnil prav neprijetno čez 7 metrov visoke stopnice. Izginil je potem takoj v krčmi, ker se je bal, da se mu še kaj neprijetnega zgodi. Kmalu potem je prišel občinski predstojnik in z njim orožniki. Predstojnik je mislil, da bodejo orožniki takoj streljali in je baje zaklical: „Zdaj pa le hura!“ Ali tako daleč ni prišlo. Zaradi par smrkovih fantalinov, ki so od prvakov nahujskani in ne vedo, kaj delajo, se ne bodejo odrašeni ljudje iznemirjali. Ob 9. uri zvečer so odkorakali tuji prvaki, seveda v spremstvu orožnikov. Zanimivo je pri tej celi zadevi še dvoje: prvič je zanimivo, da je bilo videti med prvaškimi hujskači tudi učitelje vuzeniške šole, katero podpira nemško šolsko društvo. Torej se družijo ti učitelji s tistimi elementi, kateri so strupeni sovražniki vseh onih, od katerih učitelji živijo. Značajno, kaj? Drugič pa je zanimivo, pravzaprav smešno, da je igral krčmarjev sin Ivan „kelnerja“. Ivan je rezervni oficir. Zdaj pa res ne vemo, ali je to njegovemu stanu primerno. Doslje namreč še nismo videli c. k. oficirje, ki bi glaže pomivali in gostom strežili. Torej so prvaki tudi oficirske kelnerje udomačili... Na vsak način se prvaki zaman trudijo, da bi dobili v svoje roke Vuzenice. Kajti dovolj je še razsodnih ljudi, ki hočejo z Nemci v miru živeti in ne s preprirom vso gospodarsko bodočnost onemogočiti.

Prazni strah. Eden drugega se boji, namreč klerikalni in liberalni prvaki. Resnemu človeku se vsiljuje smeh, ako čita liste teh ljudi, ki so vendar vedno in povsod le ljudski — sleparji. Na zunaj vpijejo liberalni in klerikalni listi in govorniki: Mi smo Slovenci, mi smo edini, vsi za enega in eden za vse, vsi proti Nemcu! Zahrbno pa tuhta študent Spindler, kako bi pripeljal kaplanu Korošcu eno okoli ušes, brez da bi ta vedel, od kje je priletela. In na tistem sanja zopet Korošec, kako bi pogoltnil vse neprijetne liberalone... Oj ti prvaška sloga! Blizajo se deželnozborske volitve in klerikalci kakor liberalci vpijejo, da naj se vse, kar je slovenskega, združi in združi in združi in potem še enkrat združi. Ali za hrbtno pa že delajo klerikalci proti liberalcem in liberalci proti klerikalcem. In zopet zidajo na babilonskem svojem stolpu... Vbogo, zapeljano ljudstvo pa je pri temu prava žoga, s katero se igrajo ti ljudje. In ne samo žoga, ne, tudi molzna krava je to ljudstvo. Molzna krava, ki redi farsko in dohtarsko stranko, da zamoreta obe — komedije uganjati!

Višek nesramnosti. V zadnjem „Fihposu“ kakor tudi v nekaterih drugih prvaških cunjah smo čitali sledečo svet vznemirjajočo in nebo pretresujočo vest:

„Ptujski in okoliški Slovenci so se zavezali s častno besedo, da ne bodo nikjer na Ptuj kupovali več pri onih trgovcih, ki zavijajo prodane reči v ostudnega „Stajerca“. Prosimo somisljenike, da nam takoj naznanijo trgovine, kjer se ponuja ali kakorkoli razširja omenjeni list.“

Ta vest je višek nesramnosti in neumnosti. Vse kar je prav, ali tako neumni bi tudi prvaški bedaki ne smeli biti. Taka neumnost ni samo greh, temveč bi se morala celo kaznovati po kazenski postavi. Prvič, slavna farska gospoda, naznanjamo, da sploh „Stajerca“ ne izdajamo zato, da bi trgovci dobivali papir za zavijanje. „Fihpos“ sicer ni za drugo rabo, kakor da se v njega zavija krvavo klobaso ali pa par smrdljivih kvargeljnov. Tudi priporočamo i mi prav iz srca vsem „ptujskim Slovincem“, da vzamejo vedno le „Fihpos“ seboj, kadar grejo na — stranišče. V tem oziru res ne konkuriramo s prvaškimi listi! Kajti mi ne izdajamo „Stajerca“ za zavijanje krvavih in drugih klobas, temveč za — čitanje... Nesramnost bedaste „Fihposove“ notice pa leži v besedah: „Ptujski in okoliški Slovenci so se zavezali s častno besedo“, — itd. Prvič po pravici rečemo, da nam ni dosti za

„častno besedo“ ptujskih „Slovincem“. Holo naj Ploj je duša teh ptujskih Slovincem in vendar pote se še danes ni opral madeža, da je nesram le v falotsko lagal in obrekoval! „Častne“ beseda. In takih ljudi naj imponirajo komur koli! Drugi javi pa vprašamo: koga misli „Fihpos“ z besedo „ptujski in okoliški Slovenci“? V Ptujtu ta Prot zvan „Slovinci“ (= prvaški hujskači) sploh itelju majo dosti veljave, kajti nepobitna resnica državi da plačujejo od vseh davkov komaj 12%! Zaradi pobitna resnica je nadalje, da bi prvaške stari govori kakor prvaški dohtarji že davno svoje barslabej zapreti morali, ko bi jih Nemci ne podpini! Ptujski „Slovinci“ naj torej lepo jezik za zob Prej držijo. Ali lažnjivi kljucek „Fihpos“ govori ti od „okoliških Slovincem“. Ti so pa slovens ponec pošteni kmetje, ki ne vejo in nečesto vedeti kati s česar od prvaške gonje. S kako pravico priči, n tedaj „Fihpos“, da so se ti slovenski kme črno, zavezali njemu s častno besedo? Ali je šel kap pravza Korošec morda od kmeta do kmeta in pridigro emili bojkot? Tega ne verujemo, kajti slovenski kme bilo e bi ga tako poglali, da bi se nikdar več ne asken kazal. „Fihposova“ trditve je torej nesram maš laž! In proti taki lažnjivosti pomaga le odloč asi, brezobzirno postopanje. Tega se bodedmo loti Ali nas razumete? Mi bodedmo pričeli poro so zanimive novice od teh „ptujskih Slovincem“ ni p ki so po navadi v črnih oblekah našimljen ni, d Lepe, prelepe romane vemo, kajti mi vemo, miru si je dotično „Fihposovo“ vest izmislil kak antki vek, ki bi moral sploh na Boga in ne na po zadaj tiko misliti. Ne razjezite nas, kajti — škodov se bi le vam! Zob za zob!

Dr. Povalej, znani „financer“ in klerikalni sta kandidat, katerega so savjinski kmeti v zad obla državnozborski volilni borbi tako pregnali, da dite je moral po cerkvah skrivati, — ta dr. Povalej me je, kakor smo že poročali, tudi izvrstni „kšetašajt man“. Govorili bodedmo o njegovih činih iti! mnogo. Kajti mož ima veliko masla na gla Pod Za danes naj popišemo še sodnijsko razpr plode ki jo je imel dr. Povalej 15. t. m. v Mariborih in Slo se je za neki „kšeft“, pri kateremu je tekor vzorni katoličan kar čez noč hotel 15.000 krskim „zaslužiti“. Stvar je sledeča: Neka mariborogo i trgovka je hotela svojo posestvo (gozdovi i zloč vinogradi) v Podruknu prodati in je to raznaške osebam, m. dr. tudi svojemu prokuristu K. paki vedala. 11. marca 1908 se je odpeljala dotičjski gospa na Dunaj. Par dni pozneje prišla slal j neki Em. Mayar in dr. Povalej k prokuristu. M zaradi dotičnega posestva, ki je bilo cenjeno na d 22.000 K. Po dolgem barantanju je izjavil primir kurist, da se vinograd za 17.500 K proda. Poka valej je bil s to izredno nizko ceno zadovoljli i in je zahteval takoj ključe, ki jih je tudi dobilvar Prokurist mu je še naznanil, da bode lastnikril. 20. marca nazaj prišla in se bode pismoeno kupamo, pogodbo napravilo. Ko je lastnica to izvedla, mislii takoj pisala, da s kupčijo ni zadovoljna, ker si in je cena prenizka. To se je dr. Povaleju naznanil h in zahtevalo ključe nazaj. Povalej pa se je čupod, že popolnoma kot lastnik posestva, je že prodajunece krave, podiral drevje in zgradil ceste; celo velega del gozda je že prodal. Zato ga je dotična gosi je i tožila in čedni, pošteni dr. Povalej je bil obs pten, da je moral vse troške plačati. S tem men bilo torej sodnijsko dokazano, da je dr. Povalejko patent-katoličan in „financer“, krivično postopi si. Ali mož si je hotel pomagati. Šel je in toter z prokurista na 15.000 K odškodnine. Rekel i Od pri sodniji, da bi s to kupčijo (tekmo par dneče 14 1/2 tisoč kron zaslužil in zahteval od prokurj. N sta zato odškodnino. Pač pametni gospod, blas „financer“, kaj? V par dneh 14 1/2 tisoč knam, zaslužiti, to se že izplača. O sodbi v tej raz z prvi bodedmo še govorili. Za danes naj so as c javnost, ali je to postopanje c. k. finančnegi fičn komisarja dr. Povaleja pošteno ali ne! i viče

Laž je torej tudi geslo novo pečenega „Nek. rodnega dnevnika“. kakor to tudi ni bilo dr da gače pričakovati. Ker smo prepričani, da se naj, list ne bode dolgo držal, zato ne bodedmo no z vse njegovo prav Spindlersko-otročje obrekovanj pis odgovarjali. Pretekli četrtek je prinesel tnega prvaški list n. p. razburljivo vest, da so s mi zgodila v neki celjski večji trgovini poverjenjem Na čisti stvari ni niti pičice resničega. Dotič iz trgovina je celo „Narodnemu dnevniku“ obljubil da 50% odškodnine, ako ji pove, kdo in koliko taje poveril. To so „časnikarji“; kar iz trte si ho iz

frat...vijejo najpodležjo, najnesramnejšo laž in baran-
dar...tajo potem z njo. „Nekaj bodejo neumni čita-
ino...teli le verjeti“ si misli ta čedna, moralična go-
ede...spoda. In kadar se „pesnik“ Spindler opeče,
agi...prosi javno milo za odpustanje. Potem je vse
edo...dobro... Ali je to pošteno?

Proti dr. Povaleju, znanemu klerikalnemu
roditelju in finančnemu komisarju je pričelo c.
je...državno pravdnštvo kazensko preiskavo in
Ne...zaradi stvari, o katerih smo v našem listu
une...govorili. Povaleju se bode menda pri sodnji
take...slabejše godilo, kakor svoj čas v Savinjski
rali...lini!

Predpust, predljubi predpust že prihaja. Celo
lašljene maske se že vidi. Preteklo nedeljo
ni...ponedeljek vsaj smo jih opazili. Hodili in
ni...kakali so po Ptuj, večinoma zelo mlečozobni
rav...antiči, na glavi črnorodeče čepice, kakor jih no-
eto...črnohorski ovčji tatovi. Vprašali smo, kaj so
slav...pravzaprav za eni tički, ki so se tako rano
oval...šamili in zakaj skačejo po mestu, kakor da
eto...bilo celo mesto gostilna, v kateri se priredi
po...maskenbal. No, kmalu smo izvedeli, da to ni
čno...la maskerade, temveč da so bili to — tam-
ili...buraši, če se ne motimo, razogniški tamburaši
čati...od načelstvom znanega Bračiča mlajšega. Ho-
v...ili so po mestu gotovo zato, da bi se vnel
ni...takšni prepir. Ali Ptujčani so bili dovolj pa-
ni...metni, da so pustili otročje našeljene fantičke
da...ri miru in so se jim le smejali. Zaradi nas se
člo...fantki lahko škernicelj na glavo posadijo ali
valo...i zadaj pavevo pero vtaknejo. Ljudstvo in mi
si...si se jim bomo krohotali. Ali bi ne bilo
ametneje, ko bi ti tamburaši raje negovali
al...taro štajersko nošo? Zakaj neki se po balkan-
dni...oblačijo? In to naj bi bili štajerski fantje?
a...ojdite se solit z vašimi rdečimi kapicami! Ali
v...v mestu se vsakakor prihodnji pametnejše
ef...bnašajte, drugače bi vam znal kdo ušesa
i...šaviti!

Podivjanost. Ptujski prvaki so lahko ponosni
avo...a plodove svoje podivjane gonje. Kajti zločine,
oru...jih imamo zaznamovati skoraj vsak dan, ki
e...tekem zadnjih mesecev v gospodarskem oziru
ron...tjujskim okolisanom mnogo škodovali, ki so že
ska...mogo nahujskanih pobalnov v ječo spravili, —
in...zločine je napisati vse na roveč podivjane
nim...vrške gonje. Pretekli terek se je zgodil zopet
po...dnaki slučaj. Zvečer v mraku peljal se je
čna...tjujski trgovec g. Kasimir v Kanizo pri Ptuj.
sta...poslal je hilapca v neko vilo, sam pa počakal na
ristu...ozu. Medtem se pripelje mimo vrsta vozov,
na...olna deloma pijanih fantov. In nakrat dobi g.
pro...Kasimir od enega teh pobalnov brez vsakega
Po...zroka hud udarec z bičem v obraz, da se mu
ljen...kri polila. G. Kasimir ni niti besedice zinil,
obil...odivjani zločinec ga je tedaj iz same surovosti
nica...daril. Poslalo se je takoj orožnika za njimi in
pno...pamo, da bode roka pravice hudodelnika dobila.
je...omisliti je pri tem, da je g. Kasimir že star-
je...lejši in bolani gospod, ki more le s pomočjo
nilo...alic hoditi, da je mirni in splošno spoštovani
futil...gospod, ki še nikomur ni lasa skrivil. Ali ni to
rela...kakega moža na falotski način napade in tepe?
papa...to je plod prvaške lumparije! Res, sramota za
bo...elo ptujsko okolico so ti nahujskani pijanci,
a...i je menda kar hrepnijo po ječi. No, prvaki so
ale...ahko ponosni na svojo vzgojo. Ali zapomnijo
pa...aj si staro resnico, da bode vihar žel, kdor
tož...eter žanje.

Od g. drž. poslanca Piška smo sprejeli
dni...ledeče pismo: — „Slavno uredništvo Štajerca
curi...tju. Na neutemeljene napade zaradi glasovanja
ta...oblastilne postavbe (srbske pogodbe.) Vam po-
ron...očam, da sem, kakor je bila moja kot zastop-
raz...iku za volice svojega stanu dolžnost, proti
sodi...lasoval. Poimensko glasovanje je iz steno-
nega...rafičnega zapisnika razvidno. Upam, da neo-
pravičene napade lojalno popravite. Spoštovanjem
Na...šek. Hotinja vas 18. januarja 1909. — Pismo
dru...a danes radovoljno objavimo. Pisali smo na
e...ta junaj, da bomo stvar natanko dognali. Ome-
je...nimo za danes samo dejstvo, da so vsi listi sko-
anje...aj pisali, da se g. Pišek ni udeležil do-
ta...čnega glasovanja. Resnica bode prišla na dan
o...se mi jo bomo objavili, ker tudi nasprotniku
nja...lečemo delati krivice. Toliko za danes!

Iz Hajdina se je nekdo oglašil v „Fihposu“,
ibila...da je bil nekdanj naš naročnik, da pa zdaj
o...je Štajercu“ ne veruje več. Mislimo, da je žalostno,
i...iz-ko izgubi človek pamet. In le kdor pamet iz-

gubi, pride od „Štajerca“ na „Fihpos“. Sicer pa
vemo, da so pisale dotično laž žegnane roke.
Mi odgovorimo torej le to-le: Ime na dan!
Dokler imena ne vemo, pravimo, da je neki
lažnik v „Fihposu“ lagal!

Še nekaj iz Hajdina. Neki Simon Zupanič
pravi v „Fihposu“, da ni res, da je njegova
hčerka vsled političnega misijona znorela. Mi
vemo čisto dobro, da so gotovi gospodje Zupa-
niča nagovorili, da naj to izjavi. Na njegovem
gnoju ni to zrastle. Sicer pa je le čudno, da se
je bolezen pri dekletu ravno v času misijona
ponovila. Zakaj? Ako treba bomo natančneje
govorili!

Poglavar „narodne stranke“ postal je zdaj
dr. Božič. En doktor je šel, drugi doktor prišel!
Mi ne vemo nič o dr. Božiču, prav nič dobrega.
Kar smo čitali v njegovih spisih, se nam zdi
tako zmedeno in otročje-neumno, da moža res
ne moremo prištevati k resnim politikom. Dr.
Božič je šel v politično šolo pač k — Spindlerju.
Sicer pa je za nas le eno važno: „Narodna
stranka“ je vendar — narodna. Ali ne? Narod,
— to je ljudstvo, ki obsega vse mogoče stanov.
In vendar, vendar ne more „narodna“ stranka
nobenega drugega generala dobiti nego — prvaš-
kega dohtarja... Zakaj, slavna gospoda, lažete?
Ali mislite, da je ljudstvo, da je „narod“, res
gluh in slep in nem? Ne, ne, ljudstvo vidi,
sliši in govori, — govori, da taka stranka, ki
jo vodijo edino prvaški doktorji, ni „narodna“,
temveč — dohatarska!

Volilni shod v zg. Radgoni je imel posl. V.
Malik 25. p. m. V svojem govoru izjavil je m.
dr., da bode vedno za kmete deloval, vkljub
temu da je voljen od mestov in trgov. Napadal
je oistro postopanje lažnivega hofrata Ploja ob
priliki razdelitev in dosege podpor po naši pri-
zadetim kmetom. Opozarjal je tudi občinske
predstojnike, naj se glede te podpore na njega
(Malika) obrnejo. Gospodarja Wratschko in Zor-
zini sta se poslancu zahvalila. Potem se je spre-
jela resolucija, v kateri se je poslancu zahvalo
izreklo in ožigosilo škodljivost pooblastilne po-
stavo. Rezolucija je bila ednoglasno sprejeta.

Šolski dobrotnik. Iz Rogateca se nam piše:
Tukajšni tržan gospod Andrej Drogenig je daro-
val znatno svoto K 40, kojo mu je priznala
okrajna rog. hranilnica za spregledovanje knjig,
rogaški šoli za nakup šolskih učil. Novemu
šolkemu prijatelju in vrlemu naprednemu možu
zahvaljujemo se za ta blagi dar tudi tem po-
tom najtopleje.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamo-
vani s zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 25. januarja v Slovenjem Gradcu**;
v Gleinstättu**; okr. Arvež; v Studenicah**; okr.
Slovenji Gradec; v Koprivnici**; okr. Kozje.

Dne 26. januarja v Ormožu (svinjski
sejem).

Dne 27. januarja v Mariboru*; na Ptuj
(sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji),
okr. Kozje.

Dne 28. januarja v Gradcu*, na Bregu
pri Ptuj (svinjski sejme); v Artičah**, okr.
Brežice.

29. januarja v Rajhenburgu*, okr. Sevnica.
30. januarja v Brežicah (svinjski sejme).

1. februarja v Dobovi**, okr. Brežice;
v Vojniku**, okr. Celje; v Jurklostru**, okr.
Laško; v Ormožu*; v Celju*.

3. februarja pri Sv. Jakobu-Kalobje*,
okr. Celje; v Trbovljah**, okr. Laško; na Zele-
nem Travniku**, okr. Ivica; pri Sv. Juriju ob

Ščavnici**, okr. Gornja Radgona; v Jarenini*,
okr. Maribor; na Spodnji Poljskavi*, okr. Slo-
venja Bistrica; v Ormožu (svinjski sejme); na

Ptju (sejem s konji, govedom in ščetinarji); v
Radgoni*; v Imenem (svinjski sejme), okr. Kozje;
v Lučah (sejem z drobnico); okr. Arvež.

4. februarja na Bregu pri Ptuj (svinjski
sejem).

5. februarja na Spodnji Poljskavi (svin-
jski sejme); v Slovenji Bistrici; pri Sv. Petru
pod Sv. Gorami**: okr. Kozje.

6. februarja v Gornjem Gradu**;
v Brežicah (svinjski sejme).

Sejem v Ptuj. Na sejme dne 20. t. m. se
je prignalo 120 konjev, 690 komadov govede in
720 komadov svinj. Kupčija je bila izvrstna in

to pri višjih cenah. Prihodnji mesečni živinsk
in svinjski sejme se vrši 3. svečana 1909.

Vlomi. V noči na 15. t. m. vlomili so zli-
kovci v Rogatcu v trgovino g. E. Suppanz in
ukradli nekaj denarja, žganja in špeha. Potem
so skušili vlomiti v tobačno trafiko g. Drobnitsch,
kjer so jih pa preganili. Nadalje so še vlomili v
sobo g. Bresinschek ter pokradli nekaj cigaret.
Dolgoprstežev se nimajo.

Ogenj. V Slov. Bistrici pričelo je te dni v
tovarni olja g. Stigerja goreti. Požarniki so ognju
hitro konec napravili. Vendar pa je škoda za
600 kron.

Žepni tat. Na zadnjem sejmu v Konjicah
je ukradel neki dolgoprstež štirim posestnicam
iz žepa denar v skupnem znesku 120 kron. Fa-
lota niso vjeli.

Bela zastava, znak da so zaporj prazni, ni
visela dolgo časa na poslopju sodnije v Slov.
Bistrici. Dva mladeniča sta se čez njo jezila in
sta jo v ponedeljek zutraj odstranila. Seveda sta
takoj v zapor romala, eden za 24 ur, drugi pa
na 3 dni. Zdaj seveda zastava nima več pravice,
frfotati v zraku...

Srebrno poroko sta praznovala v Radgoni
znani fabrikant šampanja g. Kl. Bouvier in
njegova soproga, roj. Spranger. Čestitamo! —
V Mariboru sta praznovala srebrno poroko trgo-
vec g. Karl Soss in njegova soproga. Čestitamo!

Umri je v Marenbergu v sveži mladosti
splošno spoštovani g. Alois Freund. Bil je eden
najzvestejših in odločnejših naprednjakov. Ali
bil je tudi svojim starišem vzorni sin, svoji dru-
žini izvrstni mož in oče. Bodi vrlemu možu, ki
nam ga je smrt tako kmalu odvzela, domača
zemljica lahka!

Iz Koroškega.

Koroška — aktivna dežela! Prvaki psujejo
in obrekujejo prav radi deželno upravo Koroško,
ker se nahaja ta v napredno-nemških rokeh.
Zato je zanimivo naglašati, da spada Koroška
med one redke države, ki so „aktivne“, to se
pravi, ki dajejo državi več denarja, nego ga od
nje dobijo. Državni izdatki za Koroško znašajo
blizu 10 milijonov kron, dohodki pa čez 18 mili-
jonev kron na leto. Torej daje država Koroški
komaj polovico tega, kar dobi od nje. Poglavitni
izdatki dežele so: za politično upravo in javno
varnost 0,5 milijonov kron, za orožništvo 0,6,
za srednje šole 0,3, za ljudske šole 0,2, za
finančne oblasti in urade 1,3, za pošto 1,8, za
pravosodje 1,1, za obrtno izobrazbo 0,3, za cestne
in vodne zgradbe 1,5, za penzije 1,4 milijonov
kron. Dohodki so kakor rečeno skoraj še enkrat
tako visoki in sicer znašajo: iz direktnih davkov
4,1 milijonov kron, iz kolekov in pristojbin 2,1,
iz užitninskih davkov 3,4, iz soli 0,6, iz tobaka
3,5, iz pošte 2,3 milijonov kron. Koroška dežela
daje torej državi najmanj 7 milijonov čistega
dohodka. Druge dežele, med njimi od prvakov
tako hvalisana Kranjska, pa so pasivne, one
dolgujejo državi. Kje je torej dobro gospodarstvo?

Dr. Brejčevi računi. Večkrat že smo pisali
v splošnem o računih prvaških advokatov, kate-
rim se cedi vedno med iz ust; prvaškega odrešeni-
ka na Koroškem, dr. Jankota Brejca smo morali že
večkrat v tem oziru za ušesa prijeti in javnosti
njegove nebovpijoče račune pokazati. Žal da to
ni pomagalo. Zadnje „Freie Stimmen“ poročajo
zopet o nekem takem računu dr. Brejca. Neki
obrtnik v Celovcu dobil je namreč pred kratkem
od dr. Brejca tirjatev za znesek 49 K 40 h s
5% obresti od 20. oktobra 1907. Za to terjatev,
torej za navadno pisemce brez koleka in drugega,
za par vrstic, ki jih je napravil pisar in za pod-
pis človekoljubnega odvetnika, — zaračunal si
je dr. Brejce svoto 6 K 11 h. V zmislu odvetniške
tarife smel bi si mož zaračunati: za pisanje
1 K, za poštnino 10 h, za vpisanje 20 h, torej
skupaj le 1 K 30 h. Torej si je dr. Brejce skoraj
petkrat toliko zaračunal, kolikor je
imel pravice. Fejst dečko, kaj? Dotični obrtnik
je šel v Brejčevo pisarno in tam dejal, da ni za
tirjatve nikdar več nego 1 K 30 h plačal. In
glejte, Brejčev uradnik je pričel „glihati“, kakor
glihajo za teleta. Rekel je, da odpše 1 K 40 h,
ako se celo svoto takoj plača. Hmhm! Kaj neki
poreče odvetniška zbornica k temu postopanju?
In kaj rečejo tisti prvaški zaslepljenci, ki še
danes lažijo za dr. Brejem? Za denar, za denar
in za nič drugega se gre prvakom, edini cilj

